

Dorothy Porter

Fragment uit *The Monkey's Mask*. *An erotic murder mystery, 1994*

vertaling: Johanna Pas

Dorothy Porter (Australië, 1954-2008) publiceerde in haar korte leven negen dichtbundels, twee boeken voor jongeren, twee libretto's (die werden opgevoerd in de opera van Sydney, Melbourne en Londen) en vijf romans in dichtvorm.

Niet alleen in haar leven was ze een non-conformist (ze was openlijk lesbisch en paganist), maar ook in haar schrijfstijl. Vooral met haar boek *The Monkey's Mask* (1994) doorbrak ze alle grenzen: hierin vermengt ze op een sublieme en unieke manier allerlei genres: proza en poëzie, spreektaal en literaire taal, thriller en romance.

"The Monkey's Mask is an erotic mystery novel written in verse. But forget what you know about poetry. This is not a love sonnet," staat op het achterplat van mijn exemplaar van het boek. Deze thriller met lesbische subplot is opgebouwd uit gedichten vanuit het standpunt van de hoofdpersoon – privédetective Jill Fitzpatrick – en gedichten van het slachtoffer, de 19-jarige Mickey. Daardoor wordt het een mengeling van zogenaamd hoge en lage literatuur.

The Monkey's Mask werd ook verfilmd. Hoe meeslepend het detectiveverhaal en de seksscènes daarin echter ook zijn, het is meer de vorm van dit boek dan de plot die het tot een spannende must-read maakt.

Jammer genoeg verscheen er nooit een Nederlandse vertaling van Porters werken. En ook in het Engels zijn ze ondertussen nog moeilijk te krijgen. Met de vertaling van deze selectie uit *The Monkey's Mask* hoop ik haar aan deze onverdiende vergetelheid te ontrukken en wil ik een beeld geven van haar meesterschap: hoe ze sfeer en kader creëert met een minimum aan woorden en je daardoor meesleept in een verhaal dat je in een andere vorm misschien nooit zou lezen – of omgekeerd. Andere romans in verzen van Dorothy Porter: *Akhenaten, What a Piece of Work, Wild Surmise, El Dorado*.

Dorothy Porter: *"De Australische poëzie is een dramatische remedie voor slapeloosheid."*

Maskers

Lente

De lentebomen
zijn als vuurwerk

in heel Sydney

elke tuin
elke verlaten straat
bezaaid

met bloemenvuur

ben ik opnieuw verliefd?

mijn handen en mijn hart
hunkeren

naar bloesem
en naar gevaar, gevaar.

De echtgenoot

Happy hour

Het is de Riesling van het huis

mijn derde glas
in een halfuur.

Hoe laat is het, verdomme?

Happy hour
staat er op de muur.

Wat ben ik happy zeg,
ga bijna uit mijn dak.

Waar blijft ze nu?

Een vrouw met
mooie benen arriveert

zij zou het kunnen zijn
maar is het niet. is het niet.

Een andere vrouw
houdt haar bleke hand met sproeten
om een glas

ook zij kan het zijn
maar is het niet.

Diana.

Haar naam klimt
van mijn tenen
naar mijn strakke kaken

bloeit open
in mijn mond
als een zwart-rode roos

heeft iemand
haar parfum op?

is het een oprisping?

is het de drank?

"Je bent wel klein voor een Cliff Hardy,"
zegt Nick
en schenkt mijn bier in

"Echte detectives
heb je in alle
soorten en maten."

Nick glimlacht.

Hij is mooi. mooi.
met zijn blonde paardenstaart
zijn zachte spijkerbroek.

Ik voel hoe Diana
hem paait.

"De meeste detectives die ik tegenkom
zijn grote lelijke schoften,
ex-smerissen

te fout
zelfs voor het korps."

"Ik was een smeris."
zeg ik
tegen dit jonge linkse advocaatje.

"Was je niet te klein dan?"
Diana knippert met haar ogen
en nipt aan haar Gin Tonic

ze zet me voor schut

haar jongen volgt

"Heb je een goede neus
voor het opsporen van
verwende rijkelui-kids?"

hij peutert in zijn neus
terwijl hij praat
te mooi voor schaamte

"Verspilde tijd, toch,
voor een slimme vrouw."

"Deze slimme vrouw
heeft het geld nodig."

mijn stem is bruusk
als van een jongen
die zich wil meten
met een man

Diana heft haar glas

"Ik wist dat jullie
het zouden vinden met elkaar."

Stijl

In de liefde heb ik geen stijl
mijn hart is uitgedost
in een felroze trainingsbroek
het baant zich breed een weg
tussen de tafels door tot bij Diana
ze leest iets
in hele kleine lettertjes
ze heeft haar bril niet nodig
om mij te zien.

Op weg naar haar huis

blauwe schemer
mijn auto zweeft
als een hovercraft
het stuur
voelt heerlijk
in mijn handen
zal het ook deze keer
bij praten blijven?

De eerste stap

Mijn hand passeert mijn glas
en grijpt haar hand
Dit was ik niet van plan
mijn vingers die bevroren
op haar warme aders
Ik kan haar blik niet peilen
stilte
zal ze?
zal ze?

me aanraken

Ik
sta hier onbeschermd

Ik ben een dwaas

o, god, Diana

ze draait haar hand
haar klamme palm
in die van mij

haar huid

mijn hart is tot in Perth
te horen

De ex

"Waarom zijn jij en Chris uiteengegaan?"
vraagt Diana.

"Luister, liefje,
ik zal je een verhaal vertellen
een leerzaam lesbisch sprookje

over mijn huwelijk
mijn eerste en mijn enige
mijn driebeenswedloop

Chris en ik
wij hadden het zo knus
als cavia's

en in ons huis ons hok
regende het
wortelen en sla

knus en kneuterig
ons knuffelig geheim
een heerlijk leven

tot al het goede voer
en de verhaaltjes voor het slapengaan
ons vet maakten en lui

toen kwam de grote boze wolf."

"O jee"

zegt Diana

en snuffelt aan mijn borst

"bij mij
zal het geen sprookje zijn,
beloofd."

"Goed"
zucht ik.

ze tilt mijn hand op
ik slik mijn tong in

ze brengt mijn hand
naar haar mond

zuigt op mijn ring-
vinger

"je rilt"
zegt ze

mijn vrije hand
zweeft naar haar toe

en raakt haar hals aan

haar geur
haar ogen

het hete puntje
van haar tong.